

Komentář k evangelium: Obrácení

Evangelium 3. neděle postní (cyklus C) a komentář k evangelium. 'Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.' Letošní postní doba může být tím „dalším rokem“, který nám Pán dopřeje, abychom uskutečnili obrácení svých srdcí.

21.03.2025

Evangelium (Lk 13,1-9)

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráíte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráíte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: `Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?' On mu však odpověděl: 'Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.'“

Komentář

Jak je obvyklé při rozhovorech v rodině nebo ve skupině přátel, Ježíš a jeho učedníci se vyjadřovali i k aktuálním událostem. V tomto úryvku evangelia jsou zmíněny dvě události, které pohnuly všemi obyvateli Jeruzaléma: nevybíravé potlačení pokusu o vzpouru Pilátovými vojsky, které skončilo brutální smrtí několika Galilejců, kteří šli do chrámu přinést Hospodinu oběti, a hrozné neštěstí, které následovalo po náhlém zřícení věže v oblasti Siloe, po němž zůstalo pod sutinami pohřbeno osmnáct lidí (Lk 13,1-5).

Mezi lidmi existovaly nejrůznější výklady, a to i proto, že mezi lidmi bylo zakořeněno přesvědčení, že když někoho postihne neštěstí, znamená to, že udělal něco špatného, a proto si zaslouží Boží trest.

Ježíš považuje za samozřejmé, že toto hodnocení je nesprávné a že nemá smysl hledat vinu v obětech neštěstí. Místo toho tyto smutné události vybízejí k zamyšlení. Lidský život je křehký, a i když se člověk těší výbornému zdraví, smrt se může dostavit, když to nejméně čeká. Kdo si nikdy neklade otázku, zda žije správně před Bohem, ani nemá pocit, že by měl něco měnit, může být zaskočen a nemá čas reagovat.

Nečekané výbuchy násilí, nehody nebo přírodní katastrofy jsou budíčkem do reality, který člověka probudí z lehkomyšlného života, jako by Bůh neexistoval, a podnítí ho k obrácení, aby si udělal pořádek ve své existenci. Ti, kdo se zkroušeným srdcem usilují o překonání hříchu, se snaží odvrátit nejzávažnější důsledek zla, věčnou smrt, a zároveň budují lepší svět. To je jediný moudrý a zodpovědný postoj, jak zabránit nejvážnějším neštěstím.

Je pravděpodobné, že když lidé komentují podobné události, kromě toho, že si myslí, že oběti „musely udělat něco špatného“, někteří si s úlevou vydechnou, když vidí, že jsou zachráněni, a věří, že „já dělám všechno správně“. Tato velmi lidská reakce je bohužel aktuální i dnes. Jak často známé osobnosti – zpěváci, herci nebo politici – poté, co si postěžují, jak jde svět špatně a jaké problémy trápí společnost, při rozhovoru prohlásí: „Nemám čeho litovat“!

Mistrova slova nutí k zamyšlení. Ježíš nás vyzývá, abychom změnili svá srdce, navrhuje radikální obrat na cestě našeho života, abychom zanechali spoluúčasti na zlu a pokryteckých výmluv a rozhodně se vydali cestou evangelia. Jeho učení se nevztahuje jen na ty, kdo jsou od Boha vzdáleni, s nadějí, že zareagují, ale také, a především na ty, kdo tiše

sedí a myslí si: „Jsem dobrý, věřící, a také celkem praktikující“.

Podobenství o neplodném fíkovníku je určeno všem, kteří se na Pánově vinici cítí dobře, ale nenesou žádné ovoce (Lk 13,6-9). Kdyby nás Pán nyní povolal do své přítomnosti, měli bychom si položit otázku: šli bychom radostně, s rukama plnými ovoce, které bychom mu nabídli? Jsme plní skutků konaných v lásce, nebo nám naše sobectví a nedostatek štědrosti brání dát mu vše, co očekává?

I když je naše odpověď nedostatečná, Bůh má velkou trpělivost, ale tato neplodnost se nesmí prodlužovat. Vinař v podobenství žádá o prodloužení lhůty o rok, než fíkovník pokácí, aby mu dal poslední šanci. Letošní postní doba může být oním rokem navíc, který nám Pán dopřeje, abychom mohli uskutečnit změnu, kterou očekává. Papež František říká: „Nikdy není pozdě na obrácení,

nikdy! Až do poslední chvíle: Boží přítomnost nás očekává. [...] Nikdy není pozdě na obrácení, ale je to naléhavé, je čas! Začněme hned.“

Francisco Varo

Francisco Varo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-obraceni/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-obraceni/)
(03.04.2026)